

saa meget hinanden imellem, paa dette Punkt have været enige om, at de vilde bede sig fritagne for Statens Indblanding. Hvorledes de i den Henseende ville stille sig i Fremtiden, er vel vanskeligt at sige, men jeg tror, det vil være et Hensyn af den allerstørste Vægt for Rigsdagen, hvilke Raad der gives fra de store Organisationer. I Øjeblikket er Forholdet for øvrigt til Behandling. Det ærede Medlem vil vistnok mindes, at paa et Tidspunkt, da det ærede Medlem fra Frederikssund (Sigurd Berg) var Indenrigsminister, blev der nedsat et Udvalg med Repræsentanter for Arbejdere og Arbejdsgivere under Ledelse af Overretsassessor Ussing som Formand til at overveje denne Sag, og naar Resultaterne deraf foreligge, ville vi kunne komme tilbage til dem.

Et andet Spørgsmaal er blevet rejst af et æret Medlem, nemlig Statens Stilling til Ædruelighedsspørgsmaalet. Jeg vil derom sige, at der foreligger et Lovforslag i Overensstemmelse med Ædruelighedskommissionens Betænkning. Dette Lovforslag vil selvfølgelig hos det nuværende Ministerium finde den stærkeste Tilslutning. Jeg personlig skal gøre, hvad jeg formaar, for at lempe Forslaget over de Skær, som det vil støde paa paa sin Vandring her gennem Rigsdagen, og se at naa et Resultat allerede i Løbet af denne Samling. Paa et enkelt Punkt er jeg i det heldige Tilfælde, synes det mig, at vi kunne faa Lejlighed til at gøre en Art Prøve paa de Bestemmelser, som findes i Forslaget. Ærede Medlemmer ville vide, at det meget ofte hænder, at naar der begæres Bevilling til Beværterdrift, indkommer der til Indenrigsministeriet to Udtalelser, en fra Sogneraadet og en fra Amdsraadet, og saa underligt er det, at Sogneraad og Amdsraad ofte ere uenige. Nu er det let nok at se, at naar man i Indenrigsministeriet faar Betænkninger om en Kro et eller andet Sted i Landet, saaledes at Amdsraadet siger et og Sogneraadet et andet, er det lige haardt nok for Indenrigsministeren at skulle skønne over, om man har Brug for en Kro et Sted paa Sjælland eller ovre i Jylland. Det synes mig at være heldigt, om man kom bort fra den rent vilkaarlige Afgørelsesmaade, som i Overensstemmelse med gældende Lov har været anvendt. I det enkelte Tilfælde, som har foreligget for mig, nemlig Spørgsmaalet om en Bevilling i Høng, har jeg truffet den Afgørelse, at Bevillingen gøres afhængig af en Afstemning, som foretages i Overensstemmelse med de Regler, der ere foreslaaede i

Ædruelighedsforslagets § 14, Regler, som i Fjor bleve omstridte her i Tinget, men som dog syntes at finde Tilslutning hos Tingets Flertal. Jeg skal ikke komme ind paa en nærmere Drøftelse, om Reglerne ere i den heldigste Form, saaledes som de nu ere. Jeg skal kun sige, at for mig som Indenrigsminister har det forekommet nødvendigt at rette mig efter Reglerne netop i den Form, de have i det af Indenrigsministeriet forelagte Lovforslag. Det vil da blive saaledes i dette Tilfælde, at Afgørelsen bestemmes ved en saadan Afstemning, og det vil blive meddelt, at dette vil blive gjort til almindelig Regel i andre Tilfælde, hvor Sogneraad og Amdsraad i saa Henseende ere i Strid med hinanden.

Dernæst vender jeg mig til det ærede Medlem fra Nørresundby (Jensen-Sønderup). Det ærede Medlem gjorde nogle bekymrede Bemærkninger i Anledning af et Forslag fra Indenrigsministeriet, som var bebudet af den højtærede Konseilspræsident. Det ærede Medlem frygtede aabenbart, at Ministeriet nu skulde have til Hensigt at vende tilbage til den gamle Hartkornsbeskatning og gøre den til Grundlag for Beskatningen herhjemme i Fremtiden. Dette er ikke vor Mening. Maa jeg have Lov til i Korthed at sige, hvad vor Tanke er med det Forslag, som forhaabentlig meget snart vil komme til Behandling her.

Den Ejendomsskyld, vi nu have, er efter vor Mening en uretfærdigt virkende Skat. Vurderingen foregaar paa en saadan Maade, at man kommer til fortrinsvis at beskatte det personlige Arbejde og den udviste Flid. Det viser sig da ogsaa, naar man tager Forholdene i hele Danmark under eet, at Ejendomme paa indtil 8 Tdr. Hartkorn gennemsnitlig ere vurderede til omtrent 6,000 Kr. pr. Td. Hartkorn, hvorimod Huse under 1 Td. Hartkorn ere vurderede til over 12,000 Kr. pr. Td. Hartkorn. Det er en uomtvistelig Uret, og denne Uret bødes der vel noget paa ved Fradragene, men efter vort Skøn paa ingen mulig Maade tilstrækkeligt. Det er vor Opfattelse, at man vil opnaa større Retfærdighed, hvis man omdanner Ejendomsskylden til en Grundværdibeskatning, erstatter den med en Jordskyld. Vor Tanke er altsaa ikke at skabe et nyt Skattepaalæg her, men at erstatte en bestaaende uretfærdig Skatteform med en Skatteform, som efter vort Skøn vil virke retfærdigere. Nu ville ærede Medlemmer imidlertid let være klare over, at et Forslag om en saadan Jordskyldbekskatning ikke kan fremsættes i indeværende Samling. Det vil være en Prøve paa et Skattesystem,